

Court of Justice of the European
Union
Registry of the Court
Rue du Fort Niedergrünwald
L-2925 Luxembourg

Diarienummer:
IMY-2023-1305

Datum:
2024-09-10

Integritetsskyddsmyndighetens yttrande i mål C-422/24

Målnummer

C-422/24

Parternas namn

Storstockholms lokaltrafik

Innehåll

1. Inledning	3
2. Frågan i målet	3
3. IMY:s inställning	3
4. Utveckling av IMY:s inställning	3
4.1 Personuppgifterna samlas in från den registrerade	4
4.1.1 Bestämmelsernas ordalydelse	4
4.1.2 Inget krav på aktivt handlande från den registrerades sida	5
4.1.3 Den registrerade är källan till personuppgifterna	7
4.1.4 Sammanfattning	8
4.2 Skillnader i tidpunkt för informationsgivning och möjligheten till undantag	9
4.2.1 Tidpunkten för lämnande av information	9
4.2.2 Skiktad informationsgivning och möjligheten till undantag	10
4.2.3 Sammanfattning	13
4.3 Betydelsen av EU-domstolens dom i Ryneš (C-212/13)	13
4.4 EDPB:s riktlinjer	15
4.5 Sammanfattning	18
5. Konsekvenser av utgången i målet	19
6. Hur den hänskjutande domstolens fråga ska besvaras..	20

1. Inledning

1. Integritetsskyddsmyndigheten (IMY) har getts tillfälle att yttra sig över Högsta förvaltningsdomstolens begäran om förhandsavgörande i Europeiska domstolens mål C-422/24. IMY framför följande.

2. Frågan i målet

2. Frågan i målet är vilken av artiklarna 13 och 14 i dataskyddsförordningen¹ som är tillämplig när personuppgifter hämtas in via en kroppsbyråns kamera.

3. IMY:s inställning

3. IMY anser att det är artikel 13 i dataskyddsförordningen som är tillämplig i fråga om informationsskyldighet när personuppgifter hämtas in via en kroppsbyråns kamera.

4. Utveckling av IMY:s inställning

4. Den rättsliga bakgrunden och de faktiska omständigheterna i det nationella målet framgår i stort av Högsta förvaltningsdomstolens begäran om förhandsavgörande. Detta yttrande innehåller därför ingen heltäckande redogörelse i dessa delar. I begäran om förhandsavgörande redogörs även övergripande för IMY:s argumentation i det nationella målet. IMY hänvisar därför i

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning).

första hand till vad som framgår där. IMY önskar dock utveckla och tillägga följande.

4.1 Personuppgifterna samlas in från den registrerade

4.1.1 Bestämmelsernas ordalydelse

5. Den grundläggande skillnaden mellan det materiella tillämpningsområdet för artikel 13 respektive artikel 14 i dataskyddsförordningen är enligt den svenska språkversionen att artikel 13 ska tillämpas när personuppgifterna "samlas in från den registrerade" medan artikel 14 ska tillämpas när personuppgifterna "inte har erhållits från den registrerade".

6. I den engelska versionen av dataskyddsförordningen används begreppet "are collected from the data subject" i artikel 13 och "have not been obtained from the data subject" i artikel 14.

7. I den franska versionen av förordningen uttrycks det som att artikel 13 är tillämplig när personuppgifterna "sont collectées auprès de cette personne" medan artikel 14 är tillämplig när personuppgifterna "n'ont pas été collectées auprès de la personne concernée". Det franska begreppet "collecter" motsvarar rent språkligt närmast det svenska begreppet "samla in" och det engelska begreppet "collect".

8. Det är oklart varför det i de svenska och engelska versionerna använts något olika uttryck i artikel 13 respektive artikel 14. Mot bakgrund av utformningen av den franska språkversionen av artiklarna och med beaktande av att avsikten med bestämmelserna är att artiklarna

tillsammans ska utgöra ett i allt väsentligt heltäckande system i vilket artikel 14 ska fånga upp samtliga situationer som inte täcks av artikel 13² bör utgångspunkten när bestämmelsernas ordalydelse tolkas enligt IMY vara huruvida personuppgifterna "samlas in" ("are collected"/"sont collecté") från den registrerade eller inte.

4.1.2 Inget krav på aktivt handlande från den registrerades sida

9. Oavsett vilken av begreppen "samlas in från" och "har erhållits från" som primärt bör tillmätas betydelse anser IMY – i motsats till vad Kammarrätten i Stockholm och Storstockholms lokaltrafik (SL) framfört inom ramen för det nationella målet – att inget av begreppen rent språkligt kan anses innebära ett krav på aktivt handlande från den registrerades sida, även om sådana situationer naturligtvis också måste anses omfattas av begreppen. Det behöver alltså inte vara fråga om att den registrerade till exempel aktivt överlämnar uppgifterna till den personuppgiftsansvarige för att artikel 13 ska vara tillämplig.

10. Att något sådant aktivt handlande inte krävs från den registrerades sida för att artikel 13 ska vara tillämplig får även stöd av ett avgörande från den franska högsta förvaltningsdomstolen.³ Målet avsåg insamling av personuppgifter från mobiltelefoner tillhörande personer som passerar reklamskyltar. Målet avsåg i relevant del tolkning

² Jfr Förslag till avgörande av generaladvokat Laila Medina föredraget den 6 juni 2024, Måsdí, C-169/23, ECLI:EU:C:2024:474, punkt 41–42.

³ Conseil d'État, beslut den 8 februari 2017, n° 393714, punkt 5 (bilaga 1).

av nationella bestämmelser⁴ som införlivade dataskyddsdirektivets⁵ artiklar 10 och 11 om informationsskyldighet. Dessa artiklar motsvarar artiklarna 13 och 14 i dataskyddsförordningen. Domstolen uttalade i målet att den aktuella insamlingen av personuppgifter visserligen inte krävde någon handling från de berörda personerna men att insamlingen trots detta hade karaktären av direkt insamling av personuppgifter och att det därför varit korrekt av den franska dataskyddsmyndigheten att tillämpa bestämmelsen som motsvarade nuvarande artikel 13 i dataskyddsförordningen.

11. Om Europeiska domstolen (EU-domstolen) ändå skulle anse att någon typ av aktivt eller medvetet handlande från den registrerades sida krävs för att artikel 13 ska vara tillämplig vill IMY – som framgår av punkt 15 i begäran av förhandsavgörande – framhålla att det i fråga om kamerabevakning i normalfallet inte saknas sådant handlande från den registrerade. Detta eftersom den registrerade beträder ett område som denne genom den personuppgiftsansvariges skyltning eller motsvarande informationslämning vet är kamerabevakat. Genom sitt handlande lämnar således den registrerade sina personuppgifter till den personuppgiftsansvarige.

⁴ Artikel 32, la loi n° 78-17 du 6 janvier 1978. Lagen ändrades genom la loi n° 2004-801 du 6 août 2004 för att implementera dataskyddsdirektivet (för förarbeten och beslut om antagande, se <https://www.senat.fr/dossier-legislatif/pjl01-203.html>).

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter.

4.1.3 Den registrerade är källan till personuppgifterna

12. Enligt IMY innebär ordalydelsen i artiklarna 13 och 14 i dataskyddsförordningen att det avgörande för vilken artikel som är tillämplig är huruvida det är den registrerade eller någon annan än den registrerade som utgör källan till personuppgifterna. Detta får stöd av att det i skäl 61 till dataskyddsförordningen anges att information om behandling av personuppgifter som rör den registrerade bör lämnas till honom eller henne vid den tidpunkt då personuppgifterna samlas in från den registrerade eller, om personuppgifterna erhålls direkt *från en annan källa*, inom en rimlig period, beroende på omständigheterna i fallet.

13. IMY noterar i sammanhanget att generaladvokaten i sitt förslag till avgörande i mål C-169/23 bedömt att även personuppgifter som tagits fram av den personuppgiftsansvarige själv omfattas av artikel 14 i dataskyddsförordningen i den mån de inte erhålls från den registrerade.⁶ I det målet var det fråga om uppgifter som bland annat ett immunitetsintygs serienummer, intygets giltighetstid, QR-koden på intyget, samt den streckkod och andra alfanumeriska koder som genererades av den personuppgiftsansvarige under handläggningen av ärendet.⁷ Även om EU-domstolen skulle komma att dela generaladvokatens bedömning i denna del anser IMY inte att detta innebär att artikel 14 ska vara tillämplig vid inhämtning av personuppgifter genom kroppsburen kamera eftersom det finns avgörande skillnader mellan

⁶ Förslag till avgörande, Másdi, C-169/23, punkt 41.

⁷ Förslag till avgörande, Másdi, C-169/23, punkt 16.

omständigheterna i det målet och i det förevarande målet. I mål C-169/23 är det fråga om personuppgifter som den registrerade aldrig själv förfogat över och som den personuppgiftsansvarige tagit fram utan den registrerades inflytande. I förevarande mål är det däremot fråga om personuppgifter i form av bild och ljud med information om hur den registrerade själv ser ut, agerar och vad denne säger framför en kroppsburen kamera. Detta är uppgifter som den registrerade själv har rådighet över. Den registrerade har vidare vid kamerabevakning kännedom om personuppgiftsbehandlingen eftersom den personuppgiftsansvarige enligt dataskyddsförordningens bestämmelser ska lämna information om att området är bevakat. Omständigheterna i C-169/23 är enligt IMY därför inte jämförbara med omständigheterna i förevarande mål.

14. IMY anser mot denna bakgrund att källan till personuppgifterna vid kamerabevakning med kroppsburen kamera måste anses vara den registrerade.

4.1.4 Sammanfattning

15. Sammantaget anser IMY att det är den registrerade som vid kamerabevakning med kroppsburen kamera utgör källan till personuppgifterna och att uppgifterna således samlas in från den registrerade i enlighet med artikel 13 i dataskyddsförordningen. Detta gäller oavsett om den registrerade anses ha utfört någon form av aktivt eller medvetet handlande vid insamlingen av uppgifterna eller inte.

4.2 Skillnader i tidpunkt för informationsgivning och möjligheten till undantag

16. Som framgår av punkt 17 i begäran om förhandsavgörande anser IMY att det finns skillnader mellan informationsskyldighetens innebörd i artikel 13 respektive 14 i dataskyddsförordningen som ytterligare talar för att artikel 13 är tillämplig vid kamerabevakning med kroppsburen kamera.

4.2.1 Tidpunkten för lämnande av information

17. Vad först gäller tidpunkten för när informationsskyldigheten inträder kan det konstateras att det tydligt framgår av artikel 14 att informationen ska lämnas *efter att personuppgifterna har erhållits*, medan artikel 13 föreskriver att informationen ska lämnas *när personuppgifterna erhålls*. Enligt IMY förutsätts det normalt sett vid kamerabevakning att information om bevakningen lämnas innan en person beträder ett bevakat område eftersom detta är en förutsättning för att den registrerade ska kunna välja att inte bli kamerabevakad.⁸ Detta är också enligt IMY:s uppfattning det allmänt vedertagna sättet att lämna information om kamerabevakning på. Tidpunkten för när informationslämning i praktiken sker vid kamerabevakning stämmer mot denna bakgrund bättre överens med lydelsen i artikel 13 än i artikel 14 i dataskyddsförordningen.

18. Vidare kan skillnaderna mellan artiklarna avseende tidpunkten för informationsgivningen enligt IMY antas bero

⁸ EDPB:s riktlinjer 3/2019 för behandling av personuppgifter genom videoenheter, p. 113.

på att artikel 14 tar sikte på situationer där det i regel saknas praktiska förutsättningar för att ge den registrerade information redan innan eller i direkt anslutning till att uppgifterna samlas in. Detta eftersom personuppgifterna samlas in från en annan källa än den registrerade och att den personuppgiftsansvarige och den registrerade således i regel inte står i kontakt med varandra vid insamlandet av uppgifterna. I fråga om kamerabevakning finns dock en tydlig praktisk möjlighet för den personuppgiftsansvarige att lämna information till de registrerade i anslutning till bevakade områden redan innan personuppgifterna samlas in. Detta talar för att kamerabevakning med kroppburen kamera är en sådan typ av behandling som artikel 13 har för avsikt att reglera.

4.2.2 Skiktad informationsgivning och möjligheten till undantag

19. Av punkt 22 och 23 i begäran om förhandsavgörande framgår att SL i det nationella målet har argumenterat för att information vid kamerabevakning bör lämnas genom en skiktad metod och att detta tillvägagångssätt ligger mer i linje med systematiken i artikel 14 än i artikel 13. SL har därvid särskilt hänvisat till undantagsbestämmelsen i artikel 14.5 b i dataskyddsförordningen.

20. IMY delar uppfattningen att skiktad informationsgivning är en lämplig metod för informationslämning vid kamerabevakning men anser att en sådan metod ligger helt i linje med utformningen av artikel 13. Att skiktad informationsgivning kan ske i överensstämmelse med artikel 13 i dataskyddsförordningen är den bedömning som även

EDPB gjort i riktlinjer både avseende kamerabevakning specifikt och informationslämning generellt.⁹

21. Vad sedan gäller artikel 14.5 b i dataskyddsförordningen vill IMY framhålla att det är fråga om ett undantag från informationskravet i förordningen. För att undantaget i artikel 14.5 b i dataskyddsförordningen ska vara tillämpligt krävs att tillhandahållandet av informationen visar sig vara omöjligt eller skulle medföra en oproportionell ansträngning. Det är den personuppgiftsansvarige som har bevisbördan för de omständigheter som innebär att det visat sig vara omöjligt eller skulle medföra en oproportionell ansträngning att lämna information. Vilka åtgärder som krävs för att informera de registrerade innan det kan anses omöjligt eller medföra en oproportionell ansträngning beror enligt IMY bland annat på de integritetsrisker som behandlingen är förknippad med samt det intresse de registrerade kan antas ha av att bli informerade om behandlingen. Kamerabevakning är som regel en integritetskänslig personuppgiftsbehandling och det finns generellt ett stort intresse för de registrerade att få information om kamerabevakningen. Detta talar enligt IMY starkt för att artikel 14.5 b i dataskyddsförordningen inte är avsedd att användas generellt vid kamerabevakning. Att det vid kamerabevakning normalt sett lämnas information vid det bevakade området i enlighet med metoden för skiktad informationsgivning talar också med styrka för att det vid kamerabevakning inte generellt kan anses vara omöjligt eller

⁹ EDPB:s riktlinjer 3/2019 för behandling av personuppgifter genom videoenheter, p. 111 samt WP260 Riktlinjer om öppenhet enligt förordning (EU) 2016/679, p. 35 och Europeiska dataskyddsstyrelsens endorsement 1/2018.

innebära en oproportionell ansträngning att lämna information direkt till de registrerade.

22. Förekomsten av undantagsbestämmelsen i artikel 14.5 b talar enligt IMY:s bedömning således inte för att artikel 14 är tillämplig vid kamerabevakning. IMY anser tvärtom att förekomsten av artikel 14.5 b – som saknar motsvarighet i artikel 13 – talar emot att artikel 14 ska vara tillämplig i målet. Om artikel 14 skulle anses tillämplig finns nämligen en risk att personuppgiftsansvariga för det första bedömer att information överhuvudtaget inte behöver lämnas på platsen eftersom information enligt den artikeln ska lämnas *efter* att personuppgifterna samlats in och i normalfallet senast inom en månad, och för det andra bedömer att undantaget i artikel 14.5 b är tillämpligt eftersom det inte är möjligt eller skulle innebära en oproportionerlig ansträngning att i efterhand informera varje registrerad individ. Vid en sådan situation skulle personuppgiftsansvariga kunna komma att bedöma att det är tillräckligt att göra information om bevakningen tillgänglig på till exempel en hemsida. Detta skulle leda till att registrerade inte får information om kamerabevakningen på ett tillfredställande sätt, vilket riskerar att underminera det rättighetsskydd som dataskyddsförordningen syftar till att upprätthålla. Om registrerade inte informeras på ett tillfredställande sätt försvåras eller omöjliggörs även deras möjligheter att utöva andra rättigheter enligt dataskyddsförordningen, exempelvis rätten till tillgång eller radering enligt artikel 15 respektive 17 i förordningen.

23. Som framgått anser IMY visserligen att en sådan bedömning som redogjorts för i föregående stycke skulle vara felaktig, men risken för att personuppgiftsansvariga gör en sådan bedömning är dock enligt IMY reell och belyses inte minst av att SL argumenterat för att undantagsbestämmelsen i artikel 14.5 b är tillämplig vid kamerabevakning.

4.2.3 Sammanfattning

24. Sammantaget är det IMY:s uppfattning att skiktad informationsgivning kan ske i enlighet med artikel 13 i dataskyddsförordningen, att undantaget i artikel 14.5 b i förordningen talar för att artikel 14 inte är tillämplig i målet samt att risken för ett försämrat rättighetsskydd vid en tillämpning av artikel 14 talar för att artikel 13 ska vara tillämplig i målet.

4.3 Betydelsen av EU-domstolens dom i Ryneš (C-212/13)

25. Som framgår av punkt 18 i begäran om förhandsavgörande har IMY i det nationella målet lyft fram att EU-domstolens dom i mål C-212/13¹⁰ avsåg privatundantaget och inte informationsskyldigheten samt att uttalandet i vilket informationsskyldigheten nämns gjordes obiter dictum.¹¹ I målet uttalade EU-domstolen endast – efter att ha konstaterat att privatundantaget inte är tillämpligt för en privatpersons kamerabevakning om bevakningen även omfattar platser dit allmänheten har tillträde – att det i

¹⁰ EU-domstolens dom den 11 december 2014, Ryneš, mål C-212/13, EU:C:2014:2428.

¹¹ Ryneš, mål C-212/13, p. 34.

dataskyddsdirektivet, i förekommande fall, finns möjlighet att beakta berättigade intressen hos den personuppgiftsansvarige, till exempel vid bedömningen av om rättslig grund föreligger för en personuppgiftsbehandling eller om det kan göras undantag från informationsskyldighet enligt artikel 11.2 i direktivet (motsvarande artikel 14.4 b och c i dataskyddsförordningen). Enligt IMY:s uppfattning bör uttalandet endast förstås som en upplysning om att bevakningen, trots att privatundantaget inte är tillämpligt, ändå kan vara laglig.

26. Därutöver gällde målet dataskyddsdirektivets bestämmelser om informationsskyldighet, vilka skiljer sig från dataskyddsförordningens bestämmelser bland annat vad gäller tidpunkten för lämnande av information. I det avseendet anges i artikel 11 i dataskyddsdirektivet att informationen som utgångspunkt ska lämnas vid tiden för registrering medan det i artikel 14.3 a i dataskyddsförordningen anges att informationen som utgångspunkt ska lämnas inom en rimlig period efter det att personuppgifterna har erhållits, dock senast inom en månad. Denna skillnad i ordalydelse kan påverka bedömningen av tillämplig artikel enligt dataskyddsförordningen eftersom information vid kamerabevakning förutsätts lämnas innan den registrerade beträder det bevakade området,¹² vilket överensstämmer bättre med lydelsen i artikel 11 i dataskyddsdirektivet än med artikel 14.3 i dataskyddsförordningen.

¹² Jfr EDPD:s riktlinjer 3/2019 för behandling av personuppgifter genom videoenheter, punkt 113.

27. IMY anser mot denna bakgrund att den omständighet att artikel 11 i dataskyddsdirektivet omnämns i EU-domstolens dom i mål C-212/13 inte kan tillmätas någon avgörande betydelse vid bedömningen av frågan om vilken artikel i dataskyddsförordningen som ska vara tillämplig i förevarande mål.

4.4 EDPB:s riktlinjer

28. Som framgår av begäran av förhandsavgörande har EDPB i flera riktlinjer uttalat att artikel 13 är tillämplig för personuppgiftsbehandling som sker genom observation av den registrerade i allmänhet och för kameraanvändning i synnerhet.¹³ IMY vill tillägga att utöver de riktlinjer som nämns i begäran om förhandsavgörande har EDPB även uttalat att det normalt är fråga om insamling av uppgifter från den registrerade enligt artikel 13 vid personuppgiftsbehandling i samband med uppkopplade fordon, till exempel när sensorer och ansluten fordonsburen utrustning samlar in och registrerar motorprestanda, körvanor, besökta platser, förarens ögonrörelser, puls eller biometriska uppgifter.¹⁴

29. Som framgår av punkt 25 i begäran om förhandsavgörande har SL i det nationella målet framfört att skillnaden mellan användning av kameror och övriga exempel på inhämtande av personuppgifter genom

¹³ EDPB:s riktlinjer 3/2019 för behandling av personuppgifter genom videoenheter, p. 110 samt WP260 Riktlinjer om öppenhet enligt förordning (EU) 2016/679, p. 26 och Europeiska dataskyddsstyrelsens endorsement 1/2018.

¹⁴ Riktlinjer 01/2020 om behandling av personuppgifter i samband med uppkopplade fordon och rörlighetsrelaterade applikationer, version 2.0, antagna den 9 mars 2021, p. 83–85, 114, 127, 139, 157 och 168.

observation som EDPB berör i sina riktlinjer är att den registrerade inte använder en tjänst eller enhet vid kamerabevakning. Enligt SL är det logiskt att artikel 13 tillämpas på uppgifter som inhämtas genom observation när en registrerad använder en tjänst eller enhet eftersom det då finns en reell möjlighet för den registrerade att ta emot och ta till sig information. IMY vill mot denna bakgrund framföra att det även vid kamerabevakning är fullt möjligt för den personuppgiftsansvarige att genom skyltning och andra verksamma åtgärder lämna information om personuppgiftsbehandlingen som den registrerade kan tillgodogöra sig i anslutning till det bevakade området. SL:s argumentation i denna del ger enligt IMY intryck av att någon information inte kan eller ska lämnas vid det bevakade området, vilket vore en ordning som på ett oacceptabelt sätt skulle försämma rättighetsskyddet för de registrerade. Vad SL har framfört ger därför inte skäl att ifrågasätta EDPB:s bedömning att artikel 13 är tillämplig vid personuppgiftsbehandling genom observation i allmänhet och kamerabevakning i synnerhet.

30. Frågan är då vilken vikt som ska läggas vid EDPB:s riktlinjer vid tolkningen av dataskyddsförordningen. Det kan därvid konstateras att EDPB enligt artikel 70 i dataskyddsförordningen har i uppgift att se till att förordningen tillämpas enhetligt. För detta ändamål ska EDPB bland annat enligt artikel 70.1 e i förordningen utfärda riktlinjer, rekommendationer och bästa praxis i syfte att främja en enhetlig tillämpning av förordningen. EDPB har således en i dataskyddsförordningen fastställd central roll i

att tolka förordningen och ge vägledning till aktörer som har att tillämpa förordningen. Vägledningarna från EDPB utgör ett viktigt stöd både i tillsynsmyndigheternas verksamhet och i personuppgiftsansvarigas arbete med att uppfylla förordningens krav. IMY anser mot denna bakgrund att stor vikt bör läggas vid EDPB:s riktlinjer vid tolkningen av dataskyddsförordningen. Personuppgiftsansvariga bör vidare kunna lita på de inte agerar i strid med förordningen om de följer de riktlinjer som utfärdats av EDPB.

31. I punkt 30 i begäran om förhandsavgörande framförs att Högsta förvaltningsdomstolen inte kunnat finna att EU-domstolen hänvisat till EDPB:s riktlinjer i något avgörande. Även om så är fallet vill IMY framföra att EU-domstolen i domar har hänvisat till yttranden som EDPB antagit enligt artikel 64.2 i dataskyddsförordningen¹⁵. Sådana yttranden har enligt artikel 70.1 i dataskyddsförordningen, i likhet med EDPB:s riktlinjer, till syfte att säkerställa att förordningen tillämpas enhetligt. IMY vill även erinra om att EU-domstolen uttalat att nationella domstolar är skyldiga att lojalt ta hänsyn till icke-bindande rättsakter som utfärdats av ett behörigt EU-organ, särskilt när dessa har till syfte att komplettera tvingande unionsrättsliga bestämmelser.¹⁶ Avslutningsvis vill

¹⁵ Se EU-domstolens dom den 14 mars 2024, Újpesti Polgármesteri Hivatal, C-46/23, EU:C:2024:239, p. 38 och dom den 15 juni 2021, Facebook Ireland m.fl., C-645/19, EU:C:2021:483, p. 74.

¹⁶ Se EU-domstolens dom den 25 mars 2021, Balgarska Narodna Banka, mål C-501/18, EU:C:2021:249, p. 79 och 80 och där angiven praxis.

IMY lyfta fram att generaladvokaterna regelmässigt hänvisar till EDPB:s riktlinjer i sina förslag till avgöranden.¹⁷

32. Sammanfattningsvis anser IMY att det vid tolkningen av vilken artikel som ska vara tillämplig i målet ska läggas stor vikt vid att EDPB vid upprepade tillfällen i sina riktlinjer bedömt att artikel 13 är tillämplig vid kamerabevakning och annan typ av personuppgiftsbehandling som sker genom observation av den registrerade.

4.5 Sammanfattning

33. Enligt IMY:s uppfattning innebär kamerabevakning med kroppsburen kamera att personuppgifter samlas in från den registrerade i enlighet med ordalydelsen i artikel 13.

Skillnaderna mellan artikel 13 och 14 med avseende på tidpunkten för informationslämning och möjligheten till undantag från informationsskyldigheten talar också för att artikel 13 är tillämplig. Även den omständigheten att tillämpning av artikel 14 vid kamerabevakning skulle kunna leda till otillfredsställande informationslämning och därmed ett försämrat rättighetsskydd talar för att artikel 13 ska vara tillämplig i målet.

¹⁷ Se t.ex. generaladvokatens förslag till avgörande den 25 april 2024, *Lindenapotheke*, C-21/23, EU:C:2024:354, p. 41 och där angiven fotnot 13, generaladvokatens förslag till avgörande den 22 februari 2024, I., C-693/22, EU:C:2024:162, p. 56 och där angiven fotnot 22, generaladvokatens förslag till avgörande den 8 juni 2023, *État belge*, C-231/22, EU:C:2023:468, p. 46 och där angiven fotnot 18, p. 50 och där angiven fotnot 23, p. 82 och där angiven fotnot 54 och p. 84 och där angiven fotnot 55 samt generaladvokatens förslag till avgörande den 20 april 2023, DT, C-307/22, EU:C:2023:315, p. 28 och där angiven fotnot 18 samt p. 29.

5. Konsekvenser av utgången i målet

34. Det är enligt IMY angeläget att det tydligt belyses vilka konsekvenser utgången i målet kan få.

35. Till att börja med vill IMY lyfta fram att även om frågan i målet gäller en mycket specifik typ av personuppgiftsbehandling, närmare bestämt kamerabevakning med kroppsburen kamera, kommer utgången i målet med största sannolikhet komma att anses tillämpligt för i princip all typ av kamerabevakning. Vilken artikel som bedöms tillämpligt i detta mål kommer också få mycket stor betydelse för tolkningen av vad som ska anses gälla för annan typ av personuppgiftsbehandling som ger genom observation av den registrerade, t.ex. genom wifi-spårning och andra typer av sensorer.

36. Utgången i målet kan också få stor påverkan för dataskyddsmyndigheter och personuppgiftsansvariga som – mot bakgrund av bland annat vad som anges i EDPB:s riktlinjer – generellt sett kan antas ha utgått från att det är artikel 13 som ska tillämpas vid kamerabevakning eller annan personuppgiftsbehandling genom observation.

37. Som framkommit ovan under punkt 22 anser IMY även att om artikel 14 skulle anses tillämplig i målet skulle detta kunna få allvarliga konsekvenser i form av ett försämrat rättighetsskydd. Detta eftersom enskilda då riskerar att få information om behandlingen i ett senare skede eller inte alls, trots att det i regel är praktiskt genomförbart att lämna information om kamerabevakning innan behandlingen påbörjas.

6. Hur den hänskjutande domstolens fråga ska besvaras

38. Mot bakgrund av vad som redogjorts för ovan anser IMY att den hänskjutande domstolens fråga besvaras enligt följande. Artikel 13 och 14 i dataskyddsförordningen ska tolkas så, att det är artikel 13 som är tillämplig när personuppgifter hämtas in via en kroppsburna kamera.

Detta yttrande har beslutats av vikarierande generaldirektören David Törngren efter föredragning av avdelningsjuristen Andreas Persson. Vid den slutliga handläggningen har även tillförordnade rättschefen Cecilia Agnehall medverkat.

Bilageförteckning

Bilaga 1 – Conseil d'État, beslut den 8 februari 2017, n° 393714, omnämnd i punkt 10 i detta yttrande.